

Mot imperiets aggression med samma övertygelse om seger som Fidel ingöt i oss

Ledare i Cubadebate:

USAs regering meddelade den 17 april nya åtgärder för att intensifiera aggressionen mot Kuba och skärpa det ekonomiska, finansiella och kommersiella krig som alla dess administrationer fört mer eller mindre sedan den kubanska revolutionens seger.

De skändliga avsikterna i biträdande utrikesminister Lester D. Mallorys grymma memorandum den 6 april 1960, kvarstår i huvudsak:

"Det enda förutsebara sättet för att minska det interna stödet är genom att åstadkomma besvikelse och vedermödor? alla tänkbara metoder borde omgående vidtas för att försvaga det ekonomiska livet på Kuba. Den handlingslinje som skulle få störst effekt är att neka pengar och leveranser till Kuba, för att minska penningvärde och löner, för att åstadkomma hunger, desperation och att regeringen störtas.?"

Det är en fortsättning på hatets och irrationalitetens politik som de mest aggressiva och krigiska sektorerna i USAs establishment alltid har fört gentemot Kuba. Det är en förlängning av deras förfäders önskan, som den skissades av John Quincy Adams, att plocka den mogna frukten som sågs bara några mil söder om det framväxande imperiet.

Donald Trumps regering har valt konfrontation i stället för dialog, bestraffningsåtgärder i stället för ömsesidigt fördelaktig handel, förbud istället för samarbete. Det går tillbaka till tiden för knölpåkspolitik och Monroe-doktrinen.

USAs politiska dinosaurier har återvänt, som John Bolton, isolationismens och USA-hegemonins ideolog och svuren nyttjare av lögnen för att nå sina imperialistiska mål (inte sällan genom krig), som tillsammans med den nya kullen av opportunister med efternamn som Pompeo, Rubio, Claver-Carone, tydligt återspeglar den krigiska tonen, råstyrka och imperialistisk utpressning som USAs utrikespolitik har idag.

De nya åtgärderna tillkännagavs på ett symboliskt datum: samma dag som Kuba för 58 år sedan invaderades av legosoldater som finansierats, beväpnats och utbildats av USA; och inför spillrorna av denna invasionsstyrka som besegrades på bara 66 timmar, och sedan blev till en skrämmande samling kockar som slutligen utväxlades mot barnmat.

Sanktionerna syftar till att slå mot den kubanska ekonomin och underminera vårt oberoende och vårt folks moral. Och det är ingen tvekan om att de komplicerar livet för oss, men det är inget nytt i vår historia. Så här har vi levt, generationer av kubaner beslutna att inte låta oss styras av den mäktiga grannen.

Plan ställs mot plan. Mot aggression och förräderi ställer vi intelligens, kreativitet, dagliga ansträngningar, effektivitet, sökandet efter nationella lösningar, rationalitet, enhet och principfasthet.

Vi kubaner ger oss inte. Inte heller accepterar vi lagar eller påbud från imperiet utanför vår grundlag.

Inget kan bättre symbolisera vårt svar denna dag: för 58 år sedan kämpade vi och försvarade den mest ogästvänliga platsen på vårt territorium. Värdefulla kamrater stupade i försvaret av den nyligen proklamerade socialismen, och vi segrade. Liksom då låter vi oss inte skrämmas av imperiets styrka. Liksom då uppmuntras vi av den övertygelse om seger som Fidel ingjöt i oss:

"Fosterlandet eller döden! För det är varje kubans slagord. För var och en av oss, som individer, är slagordet Fosterlandet eller döden! Men för folket, som så småningom kommer att segra, är slagordet: Vi ska segra!"

Cubadebate 190417

[Editorial de Cubadebate: Ante la agresión imperial, la misma convicción de Victoria que nos inculcó Fidel](#)